

Ks. Stanisław Hałas SCJ

UNIwersYTET PAPIESKI JANA PAWŁA II W KRAKOWIE

SYLWETKA NAUKOWA KS. PROF. DR. HAB. ROMANA BARTNICKIEGO

Ksiądz prof. dr hab. Roman Bartnicki jest postacią dobrze znaną i rozpoznawalną nie tylko w polskich środowiskach naukowych, lecz także i za granicą. Od samego początku związany jest ze środowiskiem naukowym Warszawy, gdzie od 1981 r. był etatowym pracownikiem Akademii Teologii Katolickiej, przekształconej następnie w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Dał się poznać przede wszystkim jako rektor tej uczelni: najpierw w latach 1996 – 1999 Akademii Teologii Katolickiej, a następnie przez dwie kolejne kadencje Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w latach 1999–2005. Kierował więc swoją uczelnią w szczególnie ważnym dla niej okresie przekształcania w uniwersytet.

Ksiądz prof. Bartnicki jest uznanym specjalistą w problematyce Ewangelii synoptycznych. Tematyki tej dotyczy większość jego publikacji naukowych, a zwłaszcza znakomita monografia pt. *Ewangelie synoptyczne. Geneza i interpretacja*. Była ona czterokrotnie wydawana w latach 1993–2012, co wymownie świadczy o jej roli i oddziaływaniu na odbiorców. Została także wydana w języku rosyjskim w Moskwie w 2009 r. Uzyskała wiele pochlebnych recenzji jako cenne kompendium solidnej wiedzy egzegetycznej w tematyce synoptycznej. Oprócz niej, ks. prof. Bartnicki jest autorem aż 15 publikacji książkowych, które dotyczą metodologii egzegetycznej w Nowym Testamencie a także bardziej praktycznych zagadnień jak np. małżeństwa w nauczaniu biblijnym: *Będą dwoje jednym cia-*

łem. *Małżeństwo w świetle Nowego Testamentu* (2007) oraz *Ewangelicznych opisów Męki i Działalności publicznej Jezusa Chrystusa*. Zostały one zaprojektowane jako podręczniki akademickie dla studentów teologii i nie tylko. Na szczególną uwagę zasługuje także ostatnia publikacja ks. prof. Bartnickiego pt. *Dzieje głoszenia słowa Bożego. Jezus i najstarszy Kościół* (Kraków 2015, s. 362). Jest to również bardzo wnikliwa i ogromnie pożyteczna monografia dotycząca początków ewangelizacji.

Oprócz książek, ks. Bartnicki jest także autorem ponad 100 artykułów naukowych, a także redaktorem lub współredaktorem wielu wartościowych publikacji naukowych. Chodzi nie tylko o dwie księgi pamiątkowe dla ks. prof. Jana Łacha oraz Jana Stępnia, lecz także publikację zbiorową *Chrześcijaństwo a kultura* (Warszawa 2006) oraz tomów VII i VIII *Studiów z biblistyki*. Wybitne są osiągnięcia dydaktyczne ks. prof. Bartnickiego. Nieprzerwanie od 1981 r. jest wykładowcą najpierw na ATK, a następnie UKSW w Warszawie. Prowadził zajęcia dydaktyczne dla teologii ogólnej, dla sekcji biblijnej i homiletycznej oraz w Instytucie Studiów nad Rodziną. Od 1975 r. do chwili obecnej wykłada Nowy Testament w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie. Oprócz tego wygłosił wiele referatów naukowych w różnych ośrodkach naukowych w Polsce i za granicą. Na jego wykładach uczyły się i nadal uczą całe pokolenia obecnych i przyszłych teologów. Nie tylko zresztą teologów, lecz także i specjalistów z zakresu innych nauk.

Sam wypromował 11 doktorów w specjalizacji egzegetycznej, z których niektórzy (ks. Zdzisław Żywica i o. Piotr Kasiłowski SJ) zdobyli już habilitację i są wykładowcami uniwersyteckimi. Napisał 9 recenzji do tytułu profesorskiego, 14 habilitacyjnych i 11 doktorskich, nie licząc nostryfikacyjnych i innych. Ma więc również wielki wkład w promowanie nowych kadr profesorskich.

Najbardziej jednak doniosłe są jego osiągnięcia organizacyjne. Od samego początku pracy uniwersyteckiej był często wybierany na różne odpowiedzialne funkcje. Zaczął od funkcji prodziekana Wydziału Teologicznego w latach 1987–1990. W następnej kadencji został już dziekanem tegoż wydziału, którą to funkcję pełnił od 1990 do 1995 r., kiedy został wybrany prorektorem. Już w następnym roku został rektorem swej uczelni i był nim nieprzerwanie przez trzy kolejne kadencje: w pierwszej, rektorem ATK w latach 1996–1999, a następnie przez dwie kadencje rektorem UKSW w latach 1999–2005. Po upływie ostatniej kadencji został ponownie wybrany dziekanem, którym był jeszcze raz aż do 2008 r.

Najważniejszym jego dokonaniem jako rektora uczelni jest z pewnością przekształcenie Akademii Teologii Katolickiej w Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Proces ten został formalnie rozpoczęty uchwałą Senatu ATK

w 1997 r., a uwieńczony ustawą sejmową z 3 września 1999 r. przekształcającą ATK w uniwersytet. Starania i zabiegi obejmowały wielokrotne spotkania i pertraktacje z władzami państwowymi, z ministrem edukacji narodowej i premierem łącznie, oraz z władzami kościelnymi, w tym z prefektem watykańskiej Kongregacji i samym papieżem. Obejmowały też zebranie stosownej dokumentacji, która liczyła aż 3700 stron.

Dla nowo utworzonego uniwersytetu ks. Rektor Bartnicki wystarał się o odpowiednią bazę materialną w postaci najpierw rozbudowy budynku na Biełanach, a następnie budowy nowych zabudowań uniwersyteckich. Wystarał się także o nabycie terenów przy ul. Wóycickiego, co umożliwiło budowę nowego kampusu uniwersyteckiego na Młocinach. Ta rozbudowa umożliwiła znaczne zwiększenie liczby studentów (do 18 tys.) i wykładowców. Jako rektor, ks. prof. Bartnicki opracował strategię rozwoju UKSW do 2020 r.

W ten sposób ks. prof. Roman Bartnicki przez całą swoją aktywność na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego ma wielki wkład w kształcenie wielu pokoleń Polaków i Polek w duchu patriotyzmu i poszanowania wartości moralnych zarówno przez swoje nauczanie, jak i rozbudowę struktur umożliwiających i ułatwiających kształcenie zarówno obecnie, jak i w przyszłości. Dlatego w pełni zasługuje na uznanie w postaci ministerialnej nagrody. Toteż z pełnym przekonaniem popieram wnioski o przyznanie ks. prof. Romanowi Bartnickiemu nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Kraków, 19 lutego 2016 r.

Article submitted: 19.02.2018; accepted: 22.02.2018.